

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 197/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.	A. Ż.	nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym opisanych w art. 3 ust.1 i art. 19 ust.1 i art. 19 ust.2 pkt.3 ustawy Prawo o ruchu drogowym w dniu 1 czerwca 2021r. na drodze K-61 na wysokości miejscowości K., gm. S., woj. (...),	

		<p>poprzez nie zachowanie należytej ostrożności i nie dostosowanie prędkości kierowanego przez siebie samochodu dostawczego marki C. nr rej. (...) do warunków drogowych oraz nie zachowanie bezpiecznego odstępu od poprzedzającego pojazdu i najechanie na tył samochodu osobowego marki S. nr rej. (...) kierowanego przez T. B. w wyniku czego pojazd ten został wepchnięty pod stojący przed nim samochód ciężarowy marki R. nr rej. (...) z naczepą marki I. nr rej. (...) kierowany przez M. K., na skutek czego pasażerka pojazdu S. W. B. doznała urazu czaszki i mózgu z wytworzeniem krwiaka podtwardówkowego, co skutkowało narastającym obrzękiem mózgu i pomimo ewakuacji operacyjnej krwiaka skutkowało jej zgonem w dniu 23 czerwca 2021r.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. nieumyślne naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym opisanych w art. 3 ust.1 i art. 19 ust.1 i art. 19 ust.2 pkt.3 ustawy Prawo o ruchu drogowym w dniu 1 czerwca 2021r. na drodze K-61 na wysokości miejscowości K., gm. S., woj. (...), poprzez nie zachowanie	wyjaśnienia oskarżonego A. Ż.	108, 140	

należytej ostrożności i nie dostosowanie prędkości kierowanego przez siebie samochodu dostawczego marki C. nr rej. (...) do warunków drogowych oraz nie zachowanie bezpiecznego odstępu od poprzedzającego pojazdu i najechanie na tył samochodu osobowego marki S. nr rej. (...) w wyniku czego pojazd ten został wepchnięty pod stojący przed nim samochód ciężarowy marki R. nr rej. (...) z naczepą marki I. nr rej. (...)			
zeznania świadka T. B.	141		
zeznania świadka M. K.	40-41		
protokoły oględzin dokumentacja fotograficzna	5-6, 7-8, 9-10, 11-12, 13-14, 44, 15-30, 33		
	protokoły badania trzeźwości	2, 3, 4	
2. doznanie przez pasażerkę pojazdu S. W. B. urazu czaszki i mózgu z wytworzeniem krwiaka podtwardówkowego, co skutkowało narastającym obrzękiem mózgu i pomimo ewakuacji operacyjnej krwiaka skutkowało jej zgonem w dniu 23 czerwca 2021r.	opinia sądowo-lekarska	85-86	
	dokumentacja medyczna	52, 79-83	

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.Ocena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego A. Ż.	Oskarżony zarówno przed Sądem jak i w toku śledztwa przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przeprosił rodzinę pokrzywdzonej. Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w treści zeznań świadków T. B. i M. K. oraz w protokołach oględzin i dokumentacji fotograficznej. W związku z tym nie ujawniły się w sprawie żadne okoliczności mogące wskazywać na to, że przyznanie się	

		oskarżonego do winy byłoby nieprawdziwe.	
zeznania świadka T. B.	Zeznania świadka są logiczne i konsekwentne, wobec czego sąd uznał je wiarygodne. Świadek jednoznacznie wskazał, iż hamowanie poprzedzającego go pojazdu wymusiło podjęcie przez niego manewru hamowania, którego to nie zdążył z kolei wykonać jadący bezpośrednio za nim oskarżony uderzając w jego pojazd.		
zeznania świadka M. K.	Świadek również potwierdził w znacznej części przebieg wydarzeń podany przez A. Ż., a jego zeznania są spójne zarówno z wyjaśnieniami oskarżonego, jak i z zeznaniami świadka T. B., wobec czego należało uznać je za wiarygodny materiał dowodowy.		
protokoły oględzin dokumentacja fotograficzna	Dokumenty niekwestionowane przez strony.		
protokoły badania trzeźwości	Dokumenty niekwestionowane przez strony.		
1.1.2	opinia sądowo-lekarska	Dowód z opinii sądu uznał za wiarygodny ze względu na szczegółowość i logiczną argumentację opinii oraz niekwestionowanie jej przez strony. Biegły	

		w opinii jednoznacznie wskazał, że bezpośrednią przyczyną zgonu pokrzywdzonej był uraz czaszki i mózgu z wytworzeniem krwiaka podtwardówkowego, co skutkowało narastającym obrzękiem mózgu.	
dokumentacja medyczna	Dokumenty niekwestionowane przez strony.		
o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1			
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. Ż.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy Prawo o ruchu drogowym uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę, zaś w myśl art. 19 ust.1 i 2 pkt.3 kierujący pojazdem jest obowiązany jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków, w jakich ruch się odbywa, a w szczególności: rzeźby terenu, stanu i widoczności drogi, stanu i ładunku pojazdu, warunków atmosferycznych i natężenia ruchu oraz jest obowiązany utrzymywać odstęp niezbędny do uniknięcia zderzenia w razie hamowania lub zatrzymania się poprzedzającego pojazdu. W sprawie bezspornym było, iż oskarżony w dniu 1 czerwca 2021r. nie dostosował prędkości kierowanego przez siebie samochodu dostawczego marki C. nr rej. (...) do warunków drogowych

oraz nie zachował bezpiecznego odstępu od poprzedzającego go samochodu osobowego marki S. najeżdżając na jego tył i powodując wepchnięcie go pod samochód ciężarowy, a następnie do rowu. Prowadzi to do stwierdzenia nieumyślności naruszenia przepisów ruchu drogowego przez oskarżonego. Bezspornym było też, iż na skutek wypadku pokrzywdzona pasażerka pojazdu S. W. B. doznała urazu skutkującego jej zgonem w dniu 23 czerwca 2021r. W świetle protokołu oględzin i otwarcia zwłok pokrzywdzonej z opinią lekarską obrażenia odniesione przez pokrzywdzoną w trakcie wypadku stanowiły bezpośrednią przyczynę jej śmierci. Dlatego Sąd uznał, że oskarżony popełnił zarzucany mu w akcie oskarżenia czyn, wypełniając dyspozycję przepisu art. 177§2 kk. Zgromadzony materiał dowodowy w pełni potwierdza sprawstwo oskarżonego, sposób działania i winę.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. Ż.	I		<p>Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w treści art. 53 kk, biorąc pod uwagę wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i jego winy, gdyż nawet nieumyślne nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym prowadzące w konsekwencji do spowodowania wypadku i śmierci innej osoby stanowi rażące naruszenie porządku prawnego. Jako okoliczność obciążającą sąd potraktował jednakże przede wszystkim fakt, że oskarżony był karany za czyn z art. 177§2 kk i w czasie wypadku pozostawał w okresie próby w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary wymierzonej za to przestępstwo. Nadto jak wynika z informacji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego oskarżony w okresie siedmiu miesięcy poprzedzających zdarzenie czterokrotnie karany był mandatami karnymi za wykroczenia drogowe polegające na przekroczeniu dopuszczalnej prędkości, co w żaden sposób nie skłoniło go do ostrożnej jazdy i</p>

przestrzegania przepisów ruchu drogowego. Nie skłoniło go to tego nawet szkolenie obniżające punkty karne za wykroczenia drogowe, które odbył w marcu 2021r. Odnośnie natomiast okoliczności łagodzących sąd miał na uwadze fakt nieumyślnego naruszenia przepisów ruchu drogowego oraz prowadzenia przez oskarżonego aktualnie ustabilizowanego trybu życia, a także przeproszenie syna pokrzywdzonej i wyrażenie woli dobrowolnego poddania się karze, która nie została zaakceptowana przez reprezentanta zmarłej pokrzywdzonej. Biorąc pod uwagę całość powyższych okoliczności w odniesieniu do przewidzianej ustawowo sankcji karnej za czyn którego dopuścił się oskarżony (od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności), sąd uznał, iż karą, która zarówno spełni warunki prewencji ogólnej i szczególnej wobec oskarżonego oraz jest adekwatna do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości czynu, będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy. Zdaniem sądu wszystkie przytoczone wyżej okoliczności jednoznacznie przesadzają o konieczności wymierzenia oskarżonemu kary

bezwzględnej, nawet mając na względzie fakt nieumyślnego naruszenia przepisów ruchu drogowego. Oskarżony nie był bowiem niedoświadczonym kierowcą, gdyż prawo jazdy posiadał od wielu lat, a więc nie sposób jego zachowania tłumaczyć brakiem doświadczenia czy możliwości przewidywania ewentualnych tragicznych skutków. Skoro oskarżony po raz kolejny lekceważy obowiązujące zasady ruchu drogowego stanowiąc bezpośrednie zagrożenie dla jego bezpieczeństwa i prowadząc do śmierci kolejnej osoby, wyłącznie w taki sposób może zrozumieć, że kara za takie występki jest realna, odczuwalna i nieuchronna. Innej karze sprzeciwiają się właśnie względy prewencji indywidualnej, gdyż oskarżony jawnie odczytał by to za przyzwolenie do podobnych zachowań w przyszłości, zwłaszcza przy braku jakiegokolwiek pozytywnego wpływu wcześniej wymierzonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania czy kar grzywnien za wykroczenia drogowe. Niższej karze sprzeciwiają się także względy prewencji ogólnej, gdyż takie kary stanowiły by jedynie zachętę dla innych do

			<p>lekceważenia przepisów ruchu drogowego i popełniania podobnych czynów. Tylko w taki bowiem sposób możliwe jest budowanie w społeczeństwie, a zwłaszcza w potencjalnych sprawcach podobnych naruszeń, respektu dla poszanowania zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, których łamanie prowadzi wielokrotnie do tragicznych konsekwencji.</p>
A. Ż.	II		<p>Dodatkowo na podstawie art. 42§1 kk Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego fakultatywny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. W świetle opisanych wyżej okoliczności zdaniem Sądu należało jednoznacznie przyjąć, iż prowadzenie pojazdów mechanicznych przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, albowiem miał on wystarczające doświadczenie na drodze, aby przewidywać możliwe negatywne skutki nieprzestrzegania podstawowych przepisów ruchu drogowego jakimi są zasady opisane w art. 19 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Na wymiar tego środka karnego miały wpływ te same okoliczności, które zostały omówione</p>

			<p>przy wymiarze kary zasadniczej, zwłaszcza tragiczne jego skutki oraz uprzednia karalność za czyn podobny i wykroczenia drogowe. Oczywistym jest, że lekceważenie przepisów ruchu drogowego dyskwalifikuje oskarżonego jako kierowcę na dłuższy okres czasu, który konieczny jest, aby właściwie zrozumiał nie tylko przywileje jakie wiążą się z posiadaniem uprawnień do kierowania pojazdami, ale także obowiązki z tym związane. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych utrudni co prawda oskarżonemu poruszanie się i pracę zawodową, jednakże winien się z tym liczyć poruszając się w sposób niezgodny z zasadami ruchu drogowego.</p>
A. Ż.	III		Oskarżonemu zaliczono na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego środka okres zatrzymania prawa jazdy.
1.	Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
2.	inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV</p>	<p>Jako, że oskarżony został skazany w sprawie z oskarżenia publicznego, na podstawie art. 627 kpk obciążono go kosztami sądowymi w całości tj. kwotą 120 zł opłaty (art. 2 ust.1 pkt.2 ustawy o opłatach w sprawach karnych) i kwotą 1381,91 zł pozostałych kosztów sądowych, na które złożyły się koszty opinii biegłych i doręczeń.</p>	
<p>3. Podpis</p>		